

ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ

ΠΑΙΔΙΑ ΗΛΙΚΙΑΣ 2 ½ - 4 ΕΤΩΝ

ΓΛΩΣΣΙΚΗ – ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Μερικές μικρές χριστουγεννιάτικες ιστορίες για να διαβάσετε στα παιδιά!!!

Οι περίεργες αράχνες

Σήμερα το σπίτι είναι ανάστατο! Όλη η οικογένεια είναι μαζεμένη στο σαλόνι γύρω από το καταπράσινο έλατο που έφερε ο μπαμπάς το απόγευμα. Τα παιδιά στολίζουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο με παιχνίδια, λαμπερές μπαλίτσες και χρωματιστά φωτάκια που αναβοσβήνουν. Η γιαγιά θυμάται ένα παλιό παραμύθι, όταν βλέπει τη Δανάη να απλώνει γιρλάντες στα κλαδιά του δέντρου, και τη ρωτάει:

–Ξέρεις Δανάη μου, γιατί βάζουμε τις γιρλάντες στο δέντρο;

–Για να γίνει λαμπερό και πλουμιστό, απάντησε η Δανάη. Τύλιξε μια γιρλάντα στα μαλλιά της και κάνοντας μια χορευτική κίνηση χώθηκε στην αγκαλιά της γιαγιάς.

–Θα σου πω ένα παραμύθι, είπε η γιαγιά, δίνοντας ένα φιλί στην εγγονή της. Μια φορά κι έναν καιρό, παραμονές Χριστουγέννων, ήταν ένα έλατο στολισμένο με κεριά και λογής λογής παιχνίδια. Ήταν τόσο ωραίο που το θαύμαζε όποιος το έβλεπε. Τα παιδιά το κοίταζαν όλο χαρά. Η Μιμή, η γάτα, κουλουριασμένη στον καναπέ το κοίταζε θαμπωμένη, αλλά και τα ποντικάκια ανέβηκαν από το υπόγειο για να το δουν. Μόνο οι αράχνες δεν το είδαν! Πριν από λίγες μέρες, η κυρία Θάλεια είχε καθαρίσει κάθε γωνίτσα του σπιτιού μ' εκείνη την τρομερή ταβανόσκουπα με το μακρύ κοντάρι, και κατατρομαγμένες οι καημένες έτρεξαν να κρυφτούν στην αποθήκη του κήπου. Μα η περιέργεια τις έτρωγε! Μια και δυο, λοιπόν, ένα βράδυ, όταν όλοι πήγαν για ύπνο, γλίστρησαν από τη χαραμάδα της εξώπορτας και σκαρφάλωσαν στο δέντρο.

Περιεργάστηκαν με την άνεσή τους όλα τα στολίδια και ευχαριστημένες γύρισαν στην αποθήκη, χωρίς να καταλάβουν ότι άφησαν τα σημάδια τους. Τα μεσάνυχτα, κατέβηκε ο

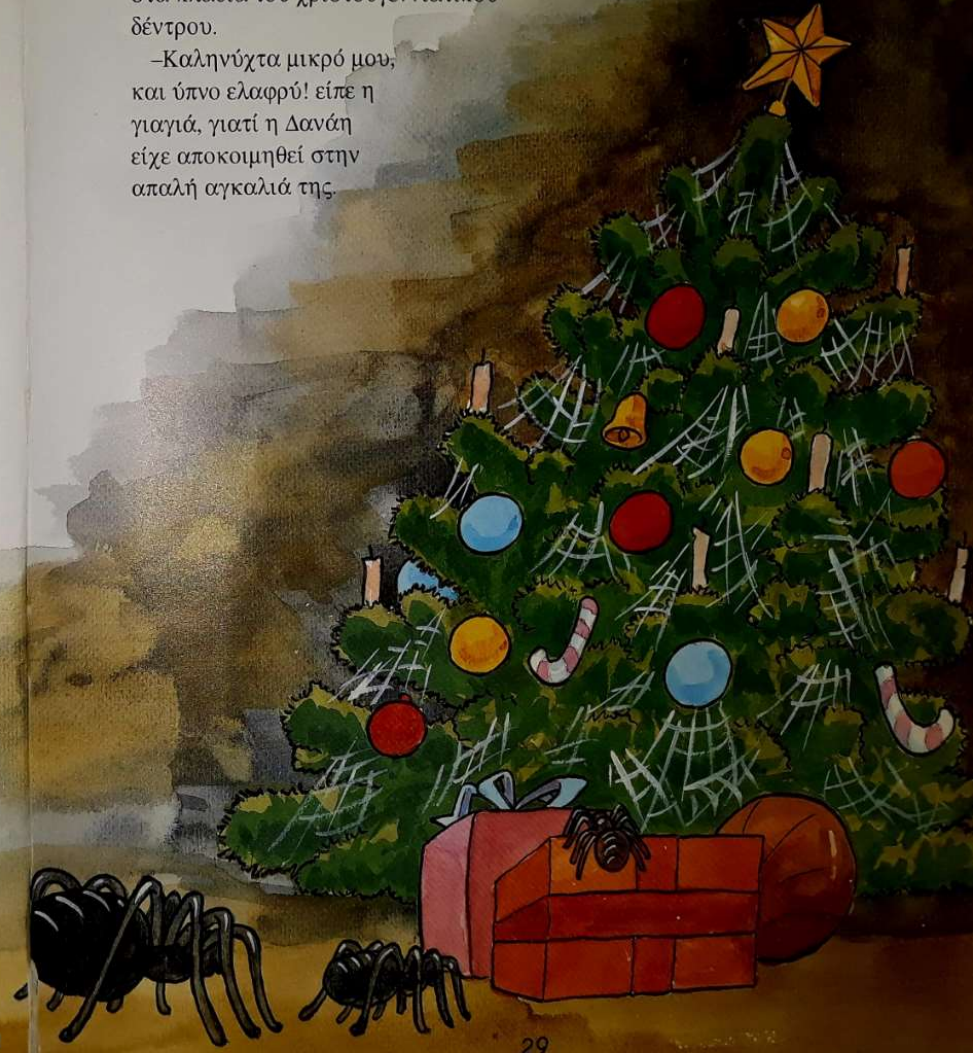

Άγιος Βασίλης από την καμινάδα ν' αφήσει τα δώρα του, όταν είδε παρανεμένους να κρέμονται γκρίζες κλωστές από τα κλαδιά του δέντρου. Κατάλαβε. Την αταξία την είχαν κάνει οι περίεργες αράχνες.

«Πόσο θα στενοχωρηθούν τα παιδιά το πρωί!» μουρμούρισε.

Ο καλόκαρδος άγιος επειδή ήθελε να είναι όλοι ευχαριστημένοι τέτοιες γιορτινές μέρες, έριξε χρυσόσκονη και έκανε τις πατημασιές χρυσές κλωστές, σαν τις χρυσαφίες γιρλάντες που συνηθίζουμε να κρεμάμε στα κλαδιά του χριστουγεννιάτικου δέντρου.

–Καληνύχτα μικρό μου, και ύπνο ελαφρύ! είπε η γιαγιά, γιατί η Δανάη είχε αποκοιμηθεί στην απαλή αγκαλιά της.

Χαμόγελο αγάπης!

Να το δέντρο χιονισμένο και με δώρα φορτωμένο.
Πάρετ' όλοι απ' τα καλά του
τα παιχνίδια τα πολλά του...

τραγουδούσε η Χριστίνα γυρνώντας από το σχολείο και μετρούσε τις μέρες που έμεναν ως τα Χριστούγεννα. Στο μυαλό της έκανε τον κατάλογο των δώρων που ήθελε να πάρει και να δώσει. Συνέχισε να τραγουδάει, όταν ξαφνικά θυμήθηκε τα λόγια της δασκάλας της.

Σήμερα ήταν η μέρα του παιδιού. Τους είχε μιλήσει για τα παιδιά που ζούσαν σε φτωχές περιοχές της γης και για την παγκόσμια οργάνωση που τα φρόντιζε. Αυτό τη γέμισε με λίγο δισταγμό, γιατί εκείνη θα μάζεσε τόσα πολλά δώρα από όλη την οικογένεια. Τότε μια ιδέα γεννήθηκε στο μυαλό της και έτρεξε στην αδερφή της που ήταν μεγαλύτερη, πήγαινε στο γυμνάσιο.

–Δάφνη, τι μπορούμε να κάνουμε για τα παιδιά που δεν περνάνε καλά σ' όλο τον κόσμο;

–Τι να κάνουμε, Χριστίνα, με τα δέκα ευρώ που έχω στον κουμπαρά μου; Χρειάζονται πάρα πολλά χρήματα για να μπορέσουμε να τα βοηθήσουμε.

–Όχι και τόσα πολλά, διέκοψε η γιαγιά που άκουσε την κουβέντα τους. Αν θέλουμε πραγματικά να βοηθήσουμε, πάντα υπάρχει τρόπος.

–Εμείς θέλουμε, απάντησαν τα δυο κορίτσια με μια φωνή, πες μας τι να κάνουμε;

–Αυτές τις μέρες όλοι στέλνουμε κάρτες με ευχές στους αγαπημένους μας που είναι μακριά. Αν θέλετε να βοηθήσετε, διαλέξτε κάρτες κάποιας οργάνωσης που φροντίζει τα παιδιά. Έτσι τα λίγα χρήματα που θα δώσετε εσείς θα μαζευτούν σ' ένα μεγάλο λογαριασμό και θα βοηθήσουν αυτά τα παιδιά! Ας μην ξεχνάμε τέτοιες μέρες να δίνουμε λίγη χαρά και ένα μήνυμα αγάπης στους συνανθρώπους μας!

–Ωραία ιδέα! είπαν τα κορίτσια και αποφάσισαν το απόγευμα να πάνε στο βιβλιοπωλείο να διαλέξουν τις κάρτες τους. Θα αγόραζαν κάρτες κάποιου φιλανθρωπικού ιδρύματος, κι έτσι τα λίγα χρήματά τους, μαζί με άλλα πολλά, θα γίνονταν φάρμακα, εμβόλια και τρόφιμα, για τα παιδιά που η ζωή τους χρειάζεται ένα χαμόγελο αγάπης.

18

Χριστόψωμα
γλυκά

Σήμερα το σπίτι μύριζε Χριστούγεννα! Η γιαγιά με τη μαμά είναι κλεισμένες από το πρωί στην κουζίνα και όλο ζυμώνουν, φουρνίζουν και μελώνουν! Κουραμπιέδες βγαίνουν απ' το φούρνο και γίνονται βουνά χιονισμένα με μπόλικη άχνη ζάχαρη, μελομακάρονα αραδιάζονται, πασπαλισμένα με καρύδια, στην άλλη πιατέλα!

Η γιαγιά ανοίγει κλείνει μικρά μπουκαλάκια με κανέλα, γαρίφαλο και μυρωδικά, προσέχοντας να ρίξει τη σωστή δόση στις ζύμες της μαμάς! Η κουζίνα θυμίζει ζαχαροπλαστείο!

Τώρα η μαμά ζυμώνει σε μια μεγάλη λεκάνη το χριστόψωμο!

–Δε γίνεται να γιορτάσουμε Χριστούγεννα χωρίς χριστόψωμο! λέει ο παππούς κάθε χρόνο, μόλις κάθεται όλη η οικογένεια στο τραπέζι.

Έτσι η μαμά συνεχίζει την παράδοση. Κάνει ένα γλυκό ζυμάρι με καρύδια, αμύδαλα, σταφίδες, γλυκά φρούτα, μυρωδικά... και το πλάθει σε σχήμα έλατου. Μετά το στολίζει με κομματάκια από ζυμάρι σαν αστεράκια και το φουρνίζει. Το μόνο κακό είναι ότι πρέπει να περιμένουμε τις 25 Δεκεμβρίου να το φάμε!

Η γιαγιά λέει ότι εκείνη την Αγία Νύχτα ένα μικρό έλατο, κοντά στη φάτνη του Χριστού, φοβήθηκε πως θα κρυώσει το νεογέννητο βρέφος, όταν φύσηξε ένας δυνατός αέρας. Αμέσως το δεντράκι φούντωσε τα κλαδιά του να προστατέψει το βρέφος. Την ίδια στιγμή, πολλά αστεράκια ακούμπησαν πάνω στο δέντρο δίνοντας περισσότερη λάμψη στην περιοχή, μαζί με το ουράνιο φως των αγγέλων, που έψελναν τους χαρμόσυνους ύμνους.

Κάθε χρόνο, τη νύχτα των Χριστουγέννων, τ' αστερία λάμπουν στον ουράνιο και φαίνονται σαν ένα φωτεινό χριστουγεννιάτικο δέντρο, και οι νοικοκυρές προσφέρουν χριστόψωμο στολισμένο με καρπούς και γλυκά, όταν τα παιδιά ψέλνουν:

Χριστός γεννιέται σήμερα - στις Βηθλεέμ την πόλη!

Ένα γράμμα στον Αϊ-Βασίλη

Στη μακρινή Λαπωνία το ταχυδρομείο δουλεύει νύχτα μέρα όλο το Δεκέμβρη. Βουνά τα γράμματα καταφθάνουν από όλα τα μέρη της γης, για τον Αϊ-Βασίλη. Ο άγιος διαβάζει όλα τα γράμματα και ετοιμάζει το μεγάλο κατάλογο με τα δώρα που έχει να παραδώσει. Οι βοηθοί του Αϊ-Βασίλη, οι μικροί χαμογελαστοί νάνοι, δουλεύουν ασταμάτητα.

Ένα πρωινό, ο ταχυδρόμος φόρτωσε στο έλκθρο τους ταχυδρομικούς σάκους και ξεκίνησε για το σπίτι του Αϊ-Βασίλη. Το χιόνι είχε φτάσει ψηλά ως τα παράθυρα των σπιτιών. Τίποτα όμως δεν τον σταματούσε. Τα γυμνασμένα σκυλιά έσερναν το έλκθρο κόντρα στο χιονιά, όταν ακούστηκε μια βουή. Ένας πελώριος όγκος χιονιού είχε ξεκολλήσει από το λόφο και κατακυλώνοντας την πλαγιά μεγάλωσε... μεγάλωσε... και έγινε μια τεράστια χιονόμπαλα, που σταμάτησε όταν συγκρούστηκε με το έλκθρο του ταχυδρόμου.

Πανικός! Ταχυδρόμος, έλκθρο, σκύλοι, σάκοι με τα γράμματα έγιναν ένα με τη χιονόμπαλα! Όλα μαζί ανακατεμένα, μαλλιά κουβάρια, άρχισαν πάλι να κατακυλώνε προς τα πίσω, όλο το δρόμο που είχε κάνει ο ταχυδρόμος! Μέσα σε μια απεριγραπτή θύελλα από χιόνι ξεπετάχτηκαν πρώτα τα σκυλιά τρομαγμένα, γαβγίζοντας σαν τρελά. Ο ταχυδρόμος βρέθηκε να ισορροπεί με το κεφάλι χαμένο στο χιόνι και τα πόδια στον αέρα. το έλκθρο διαλύθηκε και τα γράμματα σκόρπισαν από τους σάκους!

Οι άνθρωποι από τα γύρω μαγαζιά έτρεξαν να βοηθήσουν τον ταλαιπωρο ταχυδρόμο. Μερικοί προσπάθησαν να μαζέψουν τα σκορπισμένα γράμματα. Κανείς δεν πρόσεξε όμως ένα φάκελο που κόλλησε στο κλαδί κάποιου δέντρου! Στο πρώτο φύσημα του αέρα ο φάκελος έπεσε κάτω στο χιόνι. Σε λίγο ένας περαστικός τον πάτησε και τον έχωσε μέσα στην υγρασία του χιονιού! Τώρα μόνο μια ακρίτσα του φαινόταν, όπου ήταν ζωγραφισμένα ένα έλατο και ένα αστεράκι, αλλά και αυτή χάθηκε από την μπότα του επόμενου περαστικού.

Τι κρίμα! Το παιδάκι που έγραψε αυτό το γράμμα δε θα πάρει δώρο, σκέφτηκε ο Νικόλας και χώθηκε πιο βαθιά στο πάπλωμά του, με τα μάτια

κλειστά ακόμα από τον ύπνο. Ξαφνικός τρόμος τον έκανε όμως να τιναχτεί σαν ελατήριο από το κρεβάτι του. Το γράμμα ήταν το δικό του! Αυτός είχε στολίσει με έλατο και αστεράκια το φάκελο με το γράμμα στον Αϊ-Βασίλη!

–Νικόλα ξύπνα, τρέξε να δεις τα δώρα του Αϊ-Βασίλη, ακούστηκε η φωνή της μαμάς του από το σαλόνι.

Τι εφιάλτης ήταν αυτός, ξεφύσηξε ο Νικόλας και έτρεξε ευτυχισμένος, χωρίς να βάλει ούτε τις παντόφλες του!

Το μεγαλύτερο δώρο στον κόσμο

Η Μαρία, η κόρη της αγίας Αννας, ζούσε στο ναό της Ιερουσαλήμ, όπου την είχαν αφιερώσει οι γονείς της. Όταν έγινε κοπέλα, οι γονείς του ναού της ανακοίνωσαν ότι σε λίγο καιρό θα παντρευόταν τον Ιωσήφ, έναν ταπεινό και ευσεβή μαραγκό από τη Ναζαρέτ.

Ένα πρωί, δυνατό φως γέμισε το δωμάτιο της Μαρίας και μια φωνή ακούστηκε, χωρίς να φαίνεται ποιος μιλούσε.

–Χαίρε Μαρία! Ο Κύριος είναι μαζί σου, είπε η φωνή.

Η Μαρία ξαφνιασμένη προσπάθησε να διακρίνει ποιος μιλούσε. Τότε, ένας άγγελος παρουσιάστηκε κρατώντας έναν κρίνο.

–Μη φοβάσαι Μαρία, είπε ο άγγελος και της έδωσε τον κρίνο. Ο Θεός σε διάλεξε να γίνεις η Μητέρα του μονάκριβου Που Του. Θα τον ονομάσεις Ιησού, γιατί Ιησούς σημαίνει Σωτήρας. Ο Ιησούς θα διδάξει την Αγάπη στο συνάνθρωπο, την Πίστη στον Ένα και Μοναδικό Θεό και θα δείξει το δρόμο της Σωτηρίας από το προπατορικό αμάρτημα.

Το πρόσωπο της Μαρίας έλαμψε από χαρά.

–Είμαι η πιο ασήμαντη σ' ολόκληρη τη Ναζαρέτ. Πάντοτε αγαπούσα το Θεό και επιθυμούσα να κάνω το Θέλημά Του. Πώς μπορώ όμως να γεννήσω ένα παιδί; Εγώ δεν έχω παντρευτεί ακόμη.

–Θα συλλάβεις με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, και το παιδί σου θα είναι ο Πως του ίδιου του Θεού! απάντησε ο άγγελος και τη συμβούλεψε να πάει στους συγγενείς της, την Ελισάβετ και το Ζαχαρία, στην Ιουδαία της Γαλιλαίας.

Η Ελισάβετ ήξερε για το μεγάλο γεγονός και την καλωσόρισε λέγοντας:

–Μαρία, μεγάλη είναι η ευλογία που φέρνεις μαζί σου, γιατί εσένα διάλεξε ο Θεός, απ' όλες τις άλλες γυναίκες, να φέρεις στον κόσμο το Παιδί που θα είναι το μεγαλύτερο δώρο του Θεού στον άνθρωπο.

Τρεις μήνες αργότερα η Μαρία πήγε στη Ναζαρέτ να ενημερώσει τον Ιωσήφ για το θαύμα. Εκείνος στην αρχή δεν την πίστεψε και αρνήθηκε να την παντρευτεί. Τότε άγγελος παρουσιάστηκε μπροστά του και του είπε:

–Ιωσήφ, είναι αλήθεια ό,τι σου είπε η Μαρία. Το παιδί που θα γεννηθεί είναι ο Θεός!

Ο Ιωσήφ και η Μαρία περίμεναν τη γέννηση του παιδιού, όταν ένα ξαφνικό γεγονός τους αναστάτωσε. Ο Ρωμαίος αυτοκράτορας αποφάσισε να μάθει πόσους υπηκόους είχε στη εξουσία του και διέταξε απογραφή. Έπρεπε να πάνε όλοι οι κάτοικοι της Γαλιλαίας στον τόπο καταγωγής τους να καταγραφούν στα αρχεία.

Η κοιλιά της Μαρίας ήταν πια μεγάλη. Έπρεπε να ταξιδεύει σιγά σιγά καθισμένη στο γαϊδουράκι της. Το ταξίδι για τη μακρινή Βηθλεέμ ήταν δύσκολο και πολύ κουραστικό.

Επιτέλους, το ζευγάρι έφτασε κάποτε στη Βηθλεέμ, αλλά όσο και αν έψαξε ο Ιωσήφ, δεν κατάφερε να βρει παρά μόνο ένα στάβλο να κοιμηθούν. Εκεί, στην ταπεινή φάτνη, ξάπλωσε η Μαρία πάνω στο σανό για να γεννήσει το Χριστό. Το μεγαλύτερο δώρο του Θεού στον άνθρωπο!

Η Άγια Νύχτα και το θαύμα

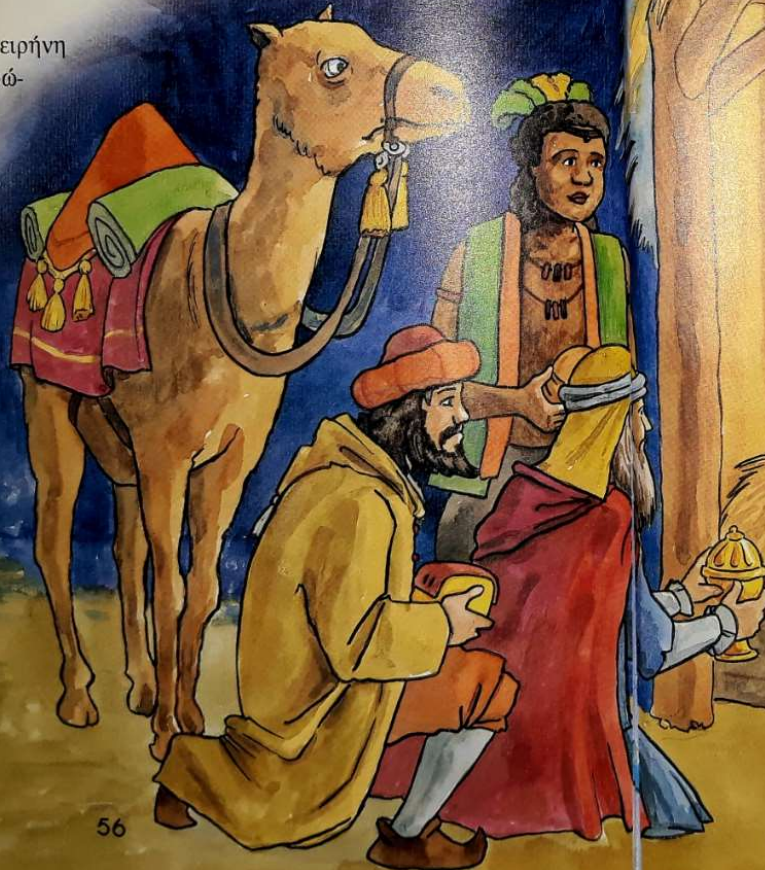
Στην περιοχή της Βηθλεέμ οι βοσκοί έμεναν κοντά στα κοπάδια τους και τα φύλαγαν με βάρδιες τις νύχτες. Σ' αυτούς παρουσιάστηκε άγγελος Κυρίου, μέσα σ' ένα θείο φως. Οι βοσκοί κατατρόμαξαν.

–Μην τρομάζετε! Σας φέρνω χαρμόσυνη είδηση. Σήμερα, στην πόλη του Δαβίδ, γεννήθηκε για χάρη σας ο Σωτήρας! Είναι ένα βρέφος μέσα σε μια φάτνη, είτε ο άγγελος, και μια μελωδία απλώθηκε στον ουρανό από μια στρατιά αγγέλων που έψελναν:

«Δόξα στον ύψιστο Θεό, ειρήνη και σωτηρία για τους ανθρώπους.»

–Πάμε να δούμε, είπαν οι βοσκοί και όταν κατάπληκτοι βρήκαν το Βρέφος στη φάτνη, γονάτισαν ευλαβικά να προσκυνήσουν.

Την ίδια νύχτα τρεις σοφοί μάγοι, μελετητές των άστρων, έφτασαν στα Ιεροσόλυμα, ακολουθώντας την πορεία ενός άστρου στον ουρανό. Οι προφήτες τους είχαν πει ότι «όταν θα ανέτειλε ένα υπέρλαμπρο αστέρι, θα γεννιόταν ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

Το αστέρι σταμάτησε την πορεία του πάνω στη φάτνη, και οι μάγοι με χαρά πρόσφεραν στο Βρέφος χρυσάφι, λιβάνι και σμύρνα, δώρα πολύτιμα που θα ταίριαζαν σ' ένα βασιλιά.

Πολύ αργότερα θα καταλάβαιναν ότι εκείνη την Άγια Νύχτα γεννήθηκε ο βασιλιάς των βασιλέων, που θα χάριζε στους ανθρώπους τα μεγάλα δώρα!

Πίστη στον Ένα και Μοναδικό Θεό.

Ελπίδα στο θαύμα της ζωής.

Αγάπη στο συνάνθρωπο.

Χριστουγεννιάτικο πάρτι

Η Χριστίνα είναι πολύ χαρούμενη. Σήμερα γιορτάζει. Η μαμά της έχει καλέσει κόσμο το απόγευμα για παιδικό πάρτι. Υπέροχη ιδέα! Η μέρα θα περάσει θαυμάσια! Στο γιορτινό τραπέζι το μεσημέρι θα μαζευτεί όλη η οικογένεια και αργότερα θα έρθουν τα ξαδέφια και οι φίλοι της.

Η αγωνία της Χριστίνας μεγάλωνε, όσο πλησίαζε η ώρα για το πάρτι. Επιτέλους το κουδούνι της εξώπορτας χτύπησε.

Ήταν ο φίλος του αδερφού της του Νίκου. Ξαναχτύπησε. Ήταν τα ξαδέφια τους... Το κουδούνι συνέχισε να χτυπάει.

Αγκαλιές, φιλά, δώρα, γέλιο!... Η παρέα συνέχεια μεγάλωνε.

Όλοι δοκίμαζαν τις λιχουδιές της μαμάς. Έβαλαν μουσική, και άρχισε ο χορός. Όταν η παρέα

άρχισε να παίζει διάφορα παιχνίδια, η μαμά πρότεινε να παίξουν τους «κινέζικους ψιθύρους».

—«Σπασμένο τηλεφώνο», φώναζαν τα παιδιά, όπως έλεγαν το παιχνίδι στην κατασκήνωση το καλοκαίρι. Αμέσως, όλη η παρέα κάθισε σε κύκλο, το ένα παιδί δίπλα στο άλλο.

Ο Νίκος, ο αδερφός

της Χριστίνας, ορίστηκε ο πρώτος που θα έλεγε ψιθυριστά στο διπλανό του ένα μήνυμα, και εκείνος έπρεπε να το επαναλάβει, μόνο μια φορά, ψιθυριστά και γρήγορα, χωρίς να ξεχάσει καμιά λέξη, στον επόμενο της σειράς. Ο δεύτερος θα μετέφερε το μήνυμα στον τρίτο με τον ίδιο τρόπο και χωρίς να κάνει ζαβολιές! Ο τρίτος στον τέταρτο, ο τέταρτος στον πέμπτο... ως τον τελευταίο του κύκλου. Εκείνος έπρεπε να πει φωναχτά το μήνυμα του Νίκου, για να το ακούσει όλη η παρέα.

Το παιχνίδι άρχισε, και ο Νίκος ψιθύρισε στην Ελένη δίπλα του: «Στο τέλος του πάρτι θα φάμε μους σοκολάτα!» Η Ελένη γύρισε βιαστικά και ψιθύρισε στο αφτί της Ιωάννας: «Στο τέλος του πάρτι θα φάμε μουσοκολάτα.» Η Ιωάννα γύρισε γελώντας στο διπλανό της, το Γιάννη, που έλεγε όλο αστεία, και προσπάθησε να του πει, όσο πιο καθαρά μπορούσε, μες στα γέλια: «Στο τέλος του πάρτι θα φάμε μους και σοκολάτα.» Το μήνυμα άρχισε ν' αλλάζει επικίνδυνα, όταν ο Γιάννης ξεκαρδισμένος στα γέλια ψιθύρισε στον Αντώνη κάτι ακατανόητο, και ο Αντώνης, αυτοσχεδιάζοντας, ψιθύρισε στη Χριστίνα: «Στο τέλος του πάρτι θα φάμε μουστάκια!» Η Χριστίνα κατάλαβε ότι το μήνυμα είχε αλλάξει, θυμήθηκε τα μεζεδάκια που είχε ετοιμάσει η μαμά τους και ψιθύρισε στο διπλανό της: «Στο τέλος θα φάμε καναπεδάκια.» Και η φράση πήρε το δρόμο της, για να φτάσει στον επόμενο και μεθεπόμενο παίκτη, ως τον τελευταίο που φώναζε: «Πάμε για καβουράκια!»

Η παρέα έπεσε κάτω από τα γέλια, όταν ο Νίκος κατάφερε να τους πει ποιο ήταν το μήνυμα που είχε στείλει!

Στο μικρό Χριστό

Σε μια σπηλιά, Χριστούλη μου, γεννήθηκες εσύ κι ήσουν μικρός, μικρότερος ακόμα κι από μένα. Π' αυτό κι εγώ σ' αγάπησα μ' αγάπη περισσή κι άνοιξα την καρδούλα μου, Χριστούλη μου, για σένα.

Είσαι ο τρανός ο λυτρωτής κι εγώ μικρό παιδί κι αν μες στη φάτνη κρύωνες δίχως φατία και στρώμα μες στ' αναμμένο τζάκι μας καίει τώρα το δαδί κι έλα που σε καλούμ' εδώ, με μια καρδιά, ένα στόμα.

Πα σένα το τραπέζι μας με το φαί αχιστό στρωμένο απόψε κι έτοιμο να 'ρθεις θα περιμένει. Και το μικρό σπιτάκι μας, καλόδεχτο, ανοιχτό, απόψε και παντοτινά για το φτωχό θα μένει.

Οι καλικάντζαροι στο δωδεκαήμερο

Η σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου

Οι μάγοι προσκύνησαν το Χριστό και ακούγοντας τη συμβουλή του αγγέλου επέστρεψαν στην πατρίδα τους, χωρίς να ενημερώσουν τον Ηρώδη που βρισκόταν ο νεογέννητος βασιλιάς. Ο Ηρώδης φοβήθηκε ότι θα έχανε το βασίλειό του και έστειλε τους στρατιώτες του στην περιοχή της Βηθλέεμ να θανατώσουν όλα τα παιδιά ως δύο ετών. Ο Ιωσήφ και η Μαρία ειδοποιήθηκαν με τον άγγελο να πάρουν το Βρέφος και να φύγουν στην Αίγυπτο. Έτσι επιβεβαιώθηκε άλλη μια φορά ότι τίποτα δεν μπορεί να ματαιώσει τα σχέδια του Θεού.

Από την παραμονή των Χριστουγέννων, τα μεσάνυχτα, που γεννιέται ο Χριστός ως την παραμονή των Φώτων, που βαφτίζεται, έχουμε το δωδεκαήμερο. Η λαϊκή παράδοση θέλει την πρώτη νύχτα του δωδεκαήμερου να βγαίνουν οι καλικάντζαροι.

Αυτά τα μικρά κακομούτσουνα πλασματάκια ζουν στα υπόγεια της γης όλο το χρόνο. Την παραμονή των Χριστουγέννων ανεβαίνουν στον κόσμο κάνοντας ένα σωρό σκανταλιές και παρασύρουν τους ανθρώπους σε τρελά γλέντια. Επειδή φοβούνται το φως, κυκλοφορούν τις νύχτες, και μόλις ξημερώνει κρύβονται στις στάχτες των τζακιών. Οι τρέλες και τα γλέντια τους όμως τελειώνουν όταν ο παπάς ψάλει τον αγιασμό της παραμονής των Φώτων και ραντίσει τα σπίτια με τον αγιασμό.

Όλο το δωδεκαήμερο οι νοικοκυρές αφήνουν στο τραπέζι γλυκά και φρούτα για να φάει ο Χριστός και ο Αϊ-Βασίλης που θα 'ρθει από τη μακρινή Καισαρεία φορτωμένος με τα δώρα του.

Το φλουρί της Βασιλόπιτας

Το έθιμο της βασιλόπιτας έρχεται από τα πολύ παλιά χρόνια, όταν ο άγιος Βασίλης ήταν επίσκοπος στην Καισάρεια. Ο διοικητής της περιοχής είχε πάρει σχεδόν όλη τη σοδιά των ανθρώπων που ζούσαν εκεί και ζητούσε επιπλέον φόρους. Όταν απελτισμένοι πήγαν στον άγιο να τους βοηθήσει, εκείνος τους ζήτησε να φέρουν ό,τι κοσμήματα είχε ο καθένας στο σπίτι του.

Μάζεψαν οι άνθρωποι ένα σωρό από χρυσαφικά και πήγαν με τον άγιο να τα παραδώσουν στο διοικητή.

Ο άγιος Βασίλης, μιλώντας με σύνεση, κατάφερε να πείσει το σκληρόκαρδο άντρα να φύγει χωρίς να πάρει τις μικρές περιουσίες των φτωχών ανθρώπων. Όταν αργότερα ο άγιος θέλησε να επιστρέψει στον καθένα αυτό που είχε φέρει, βρήκε πολλά ίδια κοσμήματα και δεν ήθελε να αδικήσει κανέναν. Ζήτησε λοιπόν να φτιάξουν μικρές πίτες, έβαλε από ένα χρυσαφικό σε καθενιά και τις μοίρασε σ' όλους.

Ποιος το περίμενε; Όλοι πήραν την πίτα μ' αυτό που είχαν φέρει απ' το σπίτι τους!

Κάθε χρόνο οι νοικοκυρές ετοιμάζουν νόστιμες βασιλόπιτες και φροντίζουν να βάλουν μέσα ένα νόμισμα. Το βράδυ της παραμονής του καινούριου χρόνου τη φέρνουν στο τραπέζι, όπου είναι συγκεντρωμένη η οικογένεια και περιμένει την αλλαγή του χρόνου, στις δώδεκα τα μεσάνυχτα.

Όταν και τα τελευταία δευτερόλεπτα φύγουν και οι δείκτες των ρολογιών γεμίζουν τις τελευταίες στιγμές του χρόνου που φεύγει, τα φάτα σβήνουν και στα λιμάνια οι σειρήνες των караβιών σφυρίζουν χαρούμενα.

Ο λεπτοδείκτης πηγαίνει στο πρώτο λεπτό του νέου χρόνου, τα φάτα ανάβουν, ο καινούριος χρόνος έχει μπει. Αγκαλιές, φιλιά, ευχές...

Ο πιο ηλικιωμένος της οικογένειας σταυρώνει τη βασιλόπιτα και κόβει τα κομμάτια. Πρώτα για το Χριστό, ύστερα για τον άγιο Βασίλη, μετά για το φτωχό και για όλα τα μέλη της οικογένειας.

Όποιος βρει το φλουρί, το κρατάει για καλοτυχία στο νέο χρόνο. Το κομμάτι του Αι-Βασίλη θα μείνει στο τραπέζι μαζί με τα γλυκά και τα φαγητά, για να φάει ο άγιος, όταν έρθει στο σπίτι να αφήσει τα δώρα του.

